



# ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Επιστόν και πρώτον ἀριθμοῦντες χρόνον  
τῆν κλεινὴν οὐκ ὄντων τῶν Παρθενόνων.

Χίλια κ' ἑτηκόσια κ' ἕξ η  
κ' ἑκατάχρημα Μπαρμαλέξη.

Τῶν δρων μας μεταβολή, ἐνδιαφέρουσα πολύ.

Γράμματα και συνδρομαί—ἀπ' εὐθείας πρὸς ἐμέ.  
Συνδρομὴ γιὰ κάθε χρόνο—δὲ κατ' ἑξῆς εἶναι μὲνο.  
Γιὰ τὰ ξένα δμως μερὰ—δὲ κατ' ἑξῆς εἶναι κατ' ἑξῆς.

Δεκαετὴ Φιλεργία,  
Σαρακοστής τροπάρη.

Πόντος ἑτηκόσια κ' εἰκοσι κ' ἑτά,  
φιλονόμου κράτους κ' ἄλλη νῆσι νῆα.

Φασουλῆς και Περικλέτος,  
ὁ καθέννας νέτος σκέτος.

Ἐπάφλασαν ἀσπίστομο  
σὲ καθενὸς τὸ στόμα,  
πλήρ μερικῶν συνδυασμο  
δὲν ἔτελεσαν ἀκόμα.

Φ.— Καλῶς ὀνην τὴν Σαρακοστή μὲ τὸ λιβανιστήρι...  
Ἐγχοαβρίτων σήμερα μεγάλο πανηγύρι.  
Ἐτα και πάλι, Περικλή, κληράς ἱερεμία,  
νὰ πᾶμε νὰ γελῶσομε σὲ τάρους και μνημεία.

Συνδυασθήσαν φρενῆαι, προγράμματα, ρουφετῆα,  
κ' ἐκλογικὰ κεφάλαια  
μεγάλα και παμπάλαια,  
και ψῆφοι κληρονομικοί, ποὺ δύνουν Βιλαῆτα.

Ἐτα νὰ τριγυροῦμε  
σκαῖς νεκοιμημένων,  
και νὰ πανηγυροῦμε  
μὲ πλήθος μεθυσμένων.

Πάλιν ἀπὸς δὲ Κάτση ἀγγυῶν θὰ μᾶς βγάλη,  
και πῆσαν νὰ τοιακοῦσιν οἱ Γερμανοὶ κ' οἱ Γάλλοι,  
πλήρ ἡ Γαλλία σήμερα δόχη τοὺς Ἀγγλοῦς πλάταις,  
κ' οἱ Κρητικοὶ πρᾶσθησαν μαζί μὲ τοὺς Μαγατῆαις.

Τὸ Καρναβάλι ἔπερας και δὲν κτυποῦν νταούλια...  
καλῶς ὀνην τὴν Σαρακοστή μὲ οὐκ ὄντων και φασουλῆα.  
Τὸ Καρναβάλι ἔπερας, κανέννας δὲν γαρῖζει  
τοῦ Βάνχου νικητήρια,  
και τώρα τῆς Ἀπόκριας τὸ πνεῦμα τριγυρίζει  
μέσα σὲ Κοιμητήρια.

Πάλι τρεχάλας και δουλειᾶς,  
κ' ἀποῦς νὰ πέφτουν πιστολαῖς,  
και μπαῦμ και ποτόμ και βάραι  
κ' ὄποιον δὲ χάρος πάρη.

Ἄοι τὰ μακαρέψαμε,  
πῆθήσαμε, χορέψαμε,  
μεθύσαμε, ἔσερῶσαμε,  
πολύ καλὰ περῶσαμε.

Ἄσὸν Πειραιᾶ τὸν εὐνηχὴ  
πέφτουν τὰ βόλια σὲν βροχῇ  
κ' ἡ μύστικας σὲν χαλῶνι,  
κ' ὁ κόσμος ἀλαλῶνι.

Τὸν Θεοῦ δὲν ἔμνησαμε και τὸν ρεπουμπλικάνο,  
χαρτοπολέμους κᾶναμε και μὲ τὸ παραπάνω,  
τοῦ Καρναβάλου κομρεῖ  
σὲ τὸ χῶμα μας ἐσεψάσαμε,  
συντελεσθήσαν Στρατοὶ,  
Μακεδονιαῖς πῆραμε.

Καθέννας ἀμπαρόνται μὲ σῆρος κρόνον τρέμον  
γὰ νὰ μὴν τοβλιθῇ κομμουνιστὰ καταιμεσῆς τοῦ δρόμου.  
Τρέμος και πένταγος πόλις,  
κ' ὁ Κόντης ἐπὶ κεφαλῆς  
στρατῶν και λεγεῶνων  
ἀρίων κᾶς συνδυασμοῦς,  
και χῆνεται μὲς σὲ τοὺς βροσμοῦς  
φουλικῶν ἀγῶνων.

Ἄθιθε μινάτο τρομερὸ  
κ' ἀπὸ τῆς Ἀλγεθῆρας,  
και δαδ συνδυασμοῦς θαρῶ  
πᾶς θάχωμε τῆς Θῆρας.

Χαῖρε, τῆς τάσεως κοίτης, τῆς ἀσφαλείας χώρα...  
τρεῖς μοσατὰ, βεθὲ Περικλή, ὀνοκώθησαν ὡς τώρα,  
δμως μὴν ἀπειλῶσομε κ' ἡμέρα πληροῦναι.



ποῦ γὰρ τοῦ γένους τὴν τιμὴν  
Ρωμῆος Ρωμῆὸν θά πολεμῆι,  
Ρωμῆος Ρωμῆὸν θά σφάξῃ.

Τὶ πόλεμος φυλετικὸς,  
τὶ πόλεμος σταρακτικὸς,

κ' ἴλοι' στὰς Πάτρας ἐρατοῖν και γὰρ τὸν Σπηλιωτόπουλο  
ἄν δ' ὄντας θά συνδυσασθῆ με τὸν Γεροκωστόπουλο.

Κ' ἄν ὀ Φραντζέζοι, Περικλῆ, ριχτοῦν' στὴν Γερμανία  
μ' ἐκείνους θά συνδυσασθῆ κ' ἡ φίλην Βρετανία,  
ποῦ συμμαχίας ἐκανε με τὴν Ἰαπωνία.

Τότε τριῶν Δυνάμεων συνδυσασμὸς θά γῆνη  
σ' ἐκείνο τὸ καιρῖνι,  
τότε κ' ὁ Κάμπελ Μπάνεμαν τῆς γροίας Ἀλβιόνος  
βεβαίως θά συνδυσασθῆ μετὰ τοῦ Γαμαγάτα,  
κ' ὁ Καλησπέρης, Περικλῆ, θά βάλῃ κάλπη μόνος,  
κ' ἀπὸ τὰ νόχια μερικὸι θά πρᾶσουεν τὴν γάτα.

Φυιάξου, Περικλιέτο μου, μὴ σοῦλῃθῃ καμμὰ σφαῖρα,  
πλήθος ἐνόπλιον προχωρεῖ,  
κ' ἴλος ὁ κόσμος ἀπορεῖ  
τοιαῦτα παρὰράγερθ᾽ ὡς γίνουτ' ἐδὼ πέρα,  
σοῦτό νόμιον τὸ Βασιλεῖον  
με τὸν ἐραῖον ἥλιον,  
με τοὺς αἰθρίους οὐρανοὺς και με τοὺς Παρθενῶνας,  
ποῦ κάνει κ' Ὀλυμπιακοὺς σ' ὅτ' Στάδιον ἀγῶνας.

Ἐστὴν Ἀλγεθρίας πόλεμος ὁ ἀνάφη προσεγῶς,  
γδοῦπος βαρὸς ἀντιαιεῖ,  
μὰ κ' ὁ Δραγοῦμης ἔνν πολλοὶ  
πῶς ἐπονηφιότητα θά βάλῃ μοναχὸς,  
κ' ὁ Ράλλης χαίρεται γ' ἀπὸ κ' ὁ Θεοτόκης σκάνει,  
γιατὶ με τοῖτον ἥλιε'ς συνδυσασμὸ μετὰ κήνη.

Βλέπω προγόνους γύρω μου, τοῦ γένους μας ἰνδάλματα,  
εἰχῆρον κ' ἐκείνοι κομρεῖ,  
και πᾶν' στὸν Πειραῖ σιρατοὶ,  
και γὰρ πολλοὺς ἐκδιδονται συλλήψεως ἐντάλματα.

Σήκω, καθύμενε Περικλῆ, και χάλαστα και βάρτα,  
ἐπῆνα, μὴ φραίνεσαι δευλὸς,  
κ' ὁ Καραπᾶνος ὁ γηλὸς  
ἀκόμη δὲν καθήρειος συνδυσασμὸ στὴν Ἄρτα.

Τὸ Καρναβάλι' πέρασε  
μὲ τὰξιν κ' ἐνομιαν,  
και τῶσην μᾶς ἐκείρας  
σφρηγῶσαν ἐδύμαν.

Βάκχων ἐξύμησα βουγμοὺς,  
ἀσπὰ και παηροτούλουμα,  
και μ' ἐμφυλιους σταραγμοὺς  
ἐκάναμε τὰ Κούλουμα.

Συλῆνε συμπολίτη μου,  
βροητοῦν πόλεμον Γκρῶδες,  
κ' ἤλθανε και ὅτ' σπῆτη μου  
σπονδαῖοι μασκαράδες,  
και με διασκεδάσανε και μουδλεγαν ἀόστια  
κ' ἔγινε και τὸ σπῆτη μου τοῦ πνεύματος ἔστια.

Μὰ τί κοποῦμα, τί μασκί, τί κόσμος σπινθηρίζων,  
τοὺς κύκλους των διέτρεχα κ' ἔγὼ καλαμπουρίζων,  
κ' ἀντήχουν γέλατες ἐκεῖ,  
κ' ἔσπονζαν ὄλαις κ' ὄλοι,  
και μ' ἔτσιμποῦσαν μερικὸι  
και μερικὰτ' σὸ μῦθλο.

Τὶ γέλοια ποῦ τὰ' κᾶναμε, βρᾶ Περικλῆ κεφάλια,  
και λάμπαις οἰσπονημάτος ἐφώτιζαν τὴν οἶλα,  
και δίχως ἀναγκασθῆν δὲν ἔμεινε κανεῖς  
κ' εἰς ὄλους προσεφῆροντο νερὰ Δεξαμενῆς.

Ἐγχαμ' ἐφέτος, Περικλῆ, μεγάλῃ πολυτέλεια  
και λοῦσο' στὴν ἐντέλεια.  
Σεφλόγιετ᾽ με τὸ νερὸ  
Μαρίους και Τίτικις,  
μὰ κάλπη μόνος του θαρρῶ  
θὰ βάλῃ κ' ὁ Κοτίνας.

Και Πατρινοὺς πολιτευτῆς, πολλὴ χαριτωμέτος,  
ἤλθε κ' ἀπὸς ἰνκόγγιτο και μετημμοσμένος,  
κ' ἀπὸ πολλὰ τὸν γῆροισα κ' ἀπὸ τ' ἀνάστημά του,  
και τὸν ἐκαλησπέριμα και τοῦπα τῆνομά του,  
κ' ἀπὸς μὲ' καλησπέριος, βρᾶ Περικλῆ ταρτοῦφο,  
και μοῦπε πῶς συνδυσασμὸ θά κᾶνῃ με τὸν Ροῦφο.

Κ' ἕνας Βολῳῆτης ἀφῆλῆς  
κ' ἀπὸ τοὺς μῦλα προσφιλεῖς  
μοῦπε πῶς κάλπη σκέπτεται και τώρα γὰ μὴ βάλῃ  
κ' ἀπὸ τὸν ἀγῶνα μοναχὸ ὁ ἀφήση τὸν Καρτάλη.  
Και βουλιετῆς Κυθῆσιος μοῦπε κ' ἀπὸς ἐν βίᾳ  
πῶς ἐκανε συνδυσασμὸ μετὰ τὸν Δελακοβία.

Τὶ μασκαράδες θηλυκοὶ, ποῦχουν γὰ γούνας ῥάμματα,  
τί τέργης τῆς ὀράσεως !..  
προσηλᾶν κ' ἐπονηφιοὶ και μουδλεγαν προγραμματα  
περὶ μελλοῦσης ὀράσεως.

Ἦ ! τῶν ἀγῶνων τῶν φρικτῶν,  
ἔληρ, κορδόνι, φῶλα,  
μὰ κ' ὁ χορὸς τῶν συτακτῶν  
ἐπέτρεξε καθ' ὄλα,  
κ' εἰδήσειος φθάνουν τραγικαὶ κ' ἀπὸ τὴν Ἀλγεθρίας  
κ' ὁ πόλεμος μᾶς βεβασιὸν πῶς βροῖκετ' ἐπὶ θύρας.

Κ' ἔκει' στὸν Αἴμο φαίνεται θὰ πάρουν δια φόμο,  
πολὸ κακὰ θὰ μὲλέτωμ κ' ἐμεις μετὰ Μαρῶνο,  
κ' ἂν τακαθοῦν οἱ Γερμανοὶ μαζί με τὴν Γαλλία  
θαρρῶ πῶς τρεῖς συνδυσασμοὶ θὰ γίνουτ' στὴν Ἡλιε'.

Π.— Ἐν κνιτᾶς τί ξαφνικά,  
τί μεγάλα φωνικά.  
Πυροπολοῦνται καρφρεῖα,  
μαγαζὰ και Τελωνεῖα,  
και πολλῶν ἀποσμεναι,  
και σὸ τώρα, παλαβῆ,  
Καρναβῆλους κοπαζῆς  
κ' ἄλλ' ἀν' ἄλλον ταμπουρῆς ;

Τὶ μοῦ φάλλεις, παπαρδέλα,  
ποῦσαι σκόλον ἐν σαρεῖ ;  
δὲν κνιτᾶζει τὴν Καρτέλλα  
τί σιρατὸς πολιορκεῖ ;



Ἐστὴς Καστέλλας τὴν ἐνδοξὴν εὐχὴν  
περπατώντας ἢ Δόξα μονάχη  
πεισοῦβει καμπόσα χοροῦρα  
καὶ μὲ στόμ' ἀνοικτὸ σταματᾷ,  
καὶ τριγύρω στρατοῦ παλλημάροια  
μὲ τὴν λόγγην ἐφ' ὄπλου κνιτᾷ.

Τῆς Καστέλλας μανθίζον οἱ βράχοι  
κ' ὄλοι λέν πῶς ἐπίκειται μάχη.  
Ἀπηχθεῖς ἀκούει παιάνων,  
τοῦς βιαιούς παλμούς της κρατεῖ,  
μὲ σαλιγγῶν βοὴν καὶ τυμπάνων  
κατακοῦν τὴν Καστέλλα στρατοῖ.

Ἐστὴς Καστέλλας τὴν ἐνδοξὴν εὐχὴν  
περπατώντας ἢ Δόξα μονάχη  
ζῆτω ζῆτω τὸ Σόνταγμα λέει,  
ποῦ καθένα Ρωμῆο κροπολεῖ,  
καὶ παράγει τὰ σύγχρονα κλέη  
καὶ τωόντους πολέμους τελεῖ.

Τροποιοῦχος ἡμέρα χαράζει,  
ζῆτω ζῆτω τὸ Σόνταγμα κράζει,  
ποῦ λαοὺς καὶ Βουλὰς θὰ γλυτώσῃ  
μ' ἐκλογῆς προσεχθοῦς θρασυμῶν,  
ζῆτ' ὁ Κόντες, ὁ Πάλλης, καὶ τόσοὶ  
ἰνοσαλεῖοι φρονεοὶ τῶν θεσμῶν.

Ἐστὴς Καστέλλας τὴν ἐνδοξὴν εὐχὴν  
περπατώντας ἢ Δόξα μονάχη  
πρὸς τοὺς ἔξω καὶ μέσα κηρύττει  
μὲ Στεντόρων μωρίας κραναγᾶς  
πῶς πιαστῆκαν ἢ Μάνη κ' ἢ Κρήνη  
κ' ἐμυρῶν τειλοῦμεν σφαγᾶς.

Ἐστὴς κλεινῆς Ρωμησοῦνης τὴν εὐχὴν  
περπατώντας ἢ Δόξα μονάχη  
τῶν Κουλούμιαν ἀκούει νισοῦλα  
καὶ στεφάν' σὴν κόμη φορεῖ,  
καμωμένο μὲ ἄγα μαροῦλλα,  
ποῦ μεκρηθῶν τὰφῆσαν χοροῖ.

Ἐστὴς κλεινῆς Ρωμησοῦνης τὴν εὐχὴν  
περπατώντας ἢ Δόξα μονάχη;  
ὄ'να κ' ἔλλο ταλαίπορον θῆμα  
μὲ κεφάλι σιμόνει σινυρτῶ,  
κ' ἐφωρῶναι τοῦ Πλατοῦσσα τὸ ρῆμα  
τὸ θαρραῖε γὰρ κητίος κ' ἀτιό;

### Τοῦ Φασουλή κρυφῆ ἰστον Βασιλῆᾶ γραφῆ.

Ἐάλματα τὴν πένα βάφο  
τῶν πολέμων θαυμαστικῆς,  
κ' ἀπὸ τὴν Καστέλλα γραφῶ  
Τρίτη τῆς Σαρακοστής.

Ὅταν Εἰθῆς ἰδῶ πέρα,  
δὲν δ' ἀνοῖσῃς, Βασιλῆᾶ,  
μόνο βρόντους σὶν ἀέρα  
καὶ πολεμικὴ λαλιά.

Οἱ θεομοὶ μας πᾶνε πρῶμα  
καὶ κινεῖς δὲν τοῦς νοθεῖς,  
τὸ Πλατοῦσαιον τὸ ρῆμα  
κἀὲν τόσο κ' ἀληθεῖς.